

[Hizb ut-Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nin H. 21 Receb 1447 M. 10 Ocak 2026
Cumartesi günü, Partinin (El-Vakiye) Kanalı Aracılığıyla “Hilafet Ümmetin
Hayati Meselesidir” Başlığı Altında Düzenlediği Yıllık Hilafet
Konferansı'nın Konuşmalarından]

Yoksulluk ve Ayrımcılığın Pençesindeki (Azınlıklar)

Maddi Kayıptan Hilafet Sistemine ve İlahi Adalete

Üstad Dr. Muhammed Malkavi

Bugün, “maddi üstünlük” çağında yaşıyoruz; zira Batı medeniyeti teknolojik olarak zirveye ulaşmış durumda, ancak buna mukabil “ahlaki iflas” durumunu yaşamaktadır. Dünyanın bugün içinde yaşadığı çıkmaz, kaynak eksikliğinden değil, bu kaynakları yöneten zihniyet ve sistemlerin başarısızlığından kaynaklanmaktadır. Batılı insan zihnini “maddi toza” gömmüştür; bu yüzden dünyayı borsa rakamları ve büyüme göstergeleri yoluyla görmekte ve varoluşun merkezindeki "insanı" görmezden gelmektedir.

Azınlıklarla ilgili krizleri ele almaya başlamadan önce, Batı'nın "azınlık" olarak adlandırdığı bu kişilerin kim olduklarını anlamamız gerekiyor. Batılı siyasi mefhumda azınlık, egemen gruptan farklı bir ırk, din veya dil ile karakterize edilen bir gruptur. Ancak bugün Amerika Birleşik Devletleri'ndeki şaşkınlık veren paradoks, “azınlıkların” (Siyahilerler, Latinler, Asyalılar ve diğerleri) birçok eyalet ve büyük şehirlerde istatistiksel olarak nüfusun yarısından fazlasını oluşturmaya başlamış olmalarına rağmen, finansal ve siyasi karar alma merkezlerinde “marjinal” gruplar olarak muamele görmeye devam etmeleridir! Dahası Amerika'daki yönetici sınıfa kıyasla sahip oldukları para oranı açısından da böyledir.

İnsanlar Amerika'daki azınlıklar hakkında konuşurken, akıllarına hemen yeni göçmenler gelmekte ancak onlar, Wall Street'in gökdelenlerinin üzerine inşa edilen büyük suçu unutmaktadırlar. Bu, azınlık olmayan, aksine toprakların, suların ve tarihin sahibi olan bir millet olan yerli Amerikan sakinlerinin bir hikayesidir.

Nitekim Amerika Birleşik Devletleri, “Manifest Destiny” (Açık Kader) olarak bilinen, Batı zihnini “ırksal üstünlük” yanılsamasına gömen, Kızılderililer olarak bilinen ülkenin yerli sakinlerinden milyonlarcasının yok edilmesini ve geri kalanların “Gözyaşı Yolu” (Trail of Tears) olarak bilinen şey aracılığıyla yerlerinden edilmesini meşrulaştıran bir üstünlük fikri üzerine kurulmuştur. Onlardan her şeyi aldılar, hatta yer üstünde var olma haklarını bile aldılar ve onları, gerçekte açık coğrafi hapishaneler olan "koruma alanlarına" sürdüler.

Bundan daha da kötüsü zulüm, milyonlarca Amerikan vatandaşının hayatını kaybettiği o acı tarihte durmamıştır. Zira bugün, yani 2026 yılında, dünyanın en zengin ülkesinin kalbinde, Nevada ve Kaliforniya eyaletlerinin bazı bölgelerinde hala korkunç ilkel koşullarda yaşayan yerli halklar vardır! Asli topraklarını kullanmalarını engelleyen zalim yasalar ve kasıtlı mali marjinalleşme nedeniyle,

"Paiute" ve "Shoshone" kabilelerinden olan aileler, mağaralarda ve dağ oyuklarına benzeyen konutlarda ya da elektrik ve temiz su bulunmayan harap olmuş karavanlarda yaşamaktadırlar. Bu insanlar tesadüfen yoksul olmadılar, aksine onlar, hiç kimse çalınan haklarını talep etmesin diye hafızalardan silinmelerini isteyen "yapısal ırkçılığın" kurbanlarıdır.

Amerika uzayı bile sömürgeleştirmek için milyarlarca Dolar harcarken, bu toprakların sahipleri "mağaralarda" yaşamaktadır; bu ise "medeniyet körlüğünün" zirvesi ve zihnin maddeye gömülmesidir. Dolayısıyla onlar, büyük şirketlerin "mülkiyet haklarını" koruyorlar ve yerli azınlıkların "var olma haklarını" gasp ediyorlar!

Bu sahne bize, Peygamberimiz Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu sözlerini hatırlatmaktadır: **“Zulüm yapmaktan sakının. Çünkü zulüm kıyamet gününde zalime zifirî karanlık olacaktır.”** İslam'da, savaş halinde bile olsa, toprak sahiplerinden toprak gasp etmek caiz değildir; bunun en büyük delili, Ömer Radıyallahu Anh'ın Kudüs'ün fethinden sonra onun yöneticileriyle imzaladığı ve hâlâ dünyanın alınındaki bir inci olmaya devam eden Ahdi Ömeriye'dir. Ayrıca İslam'da "ölü toprağı canlandırma" sistemi, hakkı toprağı işleyenlere vermekte, toprağı zorla gasp edenlere değil. İslami ekonomik sistemi temsil eden ilahi adalet, soykırımı meşrulaştıran "fetih hakkı" diye bir şeyi tanımaz, aksine "insana mülk edinme ve ölü toprağı canlandırma hakkını" tanır.

Amerika'da beyaz kovboy çeteleri tarafından işlenen bu tarihsel zulüm, Amerika'nın daha sonra siyahi insanlara ve diğer azınlıklara karşı izlediğı yola zemin hazırlamıştır. Toplumsal zihin yerlilerin "mağaralarda" yaşamalarını görmeye alışınca, siyahilerin "üniversiteye" veya "restorana" girmesini engellemek daha kolay bir hale gelmiştir. Bu ise sadece "İmani tevazu" ve İslam'ın getirdiğı adil sistemle kırılabilir "ırksal üstünlük" bağlantılı bir silsiledir; zira İslam, cahiliye döneminde köle olan siyahi Bilal Habeşî'nin Kâbe'nin üstüne çıkıp dünyaya şöyle demesini mümkün kılmıştır: **Beyazın siyaha ve Arap olanın Acem olana takvadan başka bir üstünlüğü yoktur.**

Vahiy ile aydınlanan bu zihin sayesinde, "ırkçılığın mağaralarından" çıkarak, toprak sahibi ile göçmen, zengin ile fakir, beyaz ile siyah arasında ayırım yapmayan İslami adalet alanına giriyoruz.

Bizler, geçmişte ve günümüzde azınlıklara karşı uygulanan ırkçılığın ve barbarlığın sadece duygulardan ibaret olmadığı, aksine ırkçılığın bir temel olup acil bir durum olmadığı zalim bir sistemin ürünü olduğunun tamamen farkındayız. Yakın döneme kadar Mississippi ve Alabama gibi prestijli Amerikan üniversiteleri, siyahilerin kapılarından girmesini engelliyor ve kapılar ancak silah zoruyla ve Ulusal Muhafızlar tarafından açılabilirdi. Restorana girmek gibi en temel insan hakları için bile, "Sadece beyazlar için!" olduğunu söyleyen açık tabelalar vardı. Bugün tabelalar ortadan kalkmış olmasına rağmen, "görünmeyen tabelalar" kalmaya devam etmiştir; zira son yapılan araştırmalarda, koyu tenli ve Arapça isimleri olan kişiler, iş bulma konusunda ve en prestijli üniversitelerde "haksız reddedilme" ile karşı karşıya kalmaktadır; üniversitelerin belirli bir oranda azınlık mensuplarını kabul etmesini gerektiren

“pozitif ayrımcılık” yasaları son zamanda yürürlükten kaldırılmış ve azınlıklar fırsatlar yarışında sıfır noktasına geri dönmüştür. Para ve gücü olanlar için fırsatlar hâlâ mevcutken bu fırsatlar, aslen para ve servetten mahrum olanları daha da mahrum bırakmak için geri verilmiştir.

Azınlıklara karşı bu ırkçılık yeni bir şey değil, aksine “göreceli kıtlık” adı verilen Batı ekonomik felsefesine dayanmaktadır. Adam Smith, kaynakların kıt olduğunu ve belirli bir ülkenin nüfusu için yeterli olmadığını, bundan dolayı da kaynaklar tükenmeden önce onları elde etmek için çatışmaların ortaya çıktığını söylemektedir. Bugün azınlıkların ve yoksulların dışlanmasını haklı çıkaran işte bu felsefedir; çünkü onların nazarında “pay” herkes için yeterli değildir. Dolayısıyla en güçlü veya en zengin olanlar kaynakları ilk olarak elde eder ve geri kalanları ise mahrum bırakır.

Oxfam raporlarına göre, dünyanın en zengin %1'i 7 milyar insanın sahip olduğu servetin iki katından daha fazlasına sahiptir! Bu ayrım, kaynak kıtlığından değil, tekelliklikten ve zihinlerin geri kalmışlığından kaynaklanmaktadır!

Amerika'da en zengin üç kişinin sahip olduğu servet, en düşük gelirli ABD nüfusunun yarısının sahip olduğu servete eşittir. Bu, göreceli bir kıtlığı dayatan kapitalist sistemin kaçınılmaz bir sonucudur; zira kapitalist sistem sanki zenginlere ve güçlülere şöyle demektedir; fakirler parayı yemeden önce hızlı olun ve parayı hemen yiyin.

Bundan dolayı İslam şeriatı “mülkiyet” mefhumunu değiştirmek için gelmiştir. Dolayısıyla İslam'da mal "Allah'ın malıdır" ve insan sadece onun üzerinde harcama yetkisine sahiptir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ **“Size harcama yetkisi verdiği şeylerde infak ediniz.”** [Hadid 7]

Harcama yetkisine sahip olmak, “ihtikar/tekelleşme” değil, “fayda sağlama” hakkı anlamına gelmektedir; İslam “tekelleşmeyi” haram kıldığında bu, ekonominin damarlarını herkese, çoğunluğa ve yanlış ve iftirayla azınlık olarak adlandırılanlara eşit olarak açmaktadır.

Batı'da yoksulluğun, sanki bireyin veya belirli bir ırkın kıt kaynakları elde etmedeki tembelliğinin bir sonucu gibi ele alındığı bir zamanda, İslam ise yoksulluğun, kökünden söküp atılması gereken ekonomik sistemdeki bir kusurun sonucu olduğunu söylemek için gelmiştir.

Dolayısıyla İslami Hilafet Devleti'nde yoksulluk 30 yıldan daha kısa bir sürede tamamen ortadan kaldırılmıştı; oysa bugün, kapitalist sistemin üzerinden 200 yılı aşkın bir süre geçmesinin ardından, Amerika'da siyahiler arasında yoksulluk oranı yaklaşık %17,1'e, beyazlar arasında ise %8,2'ye ulaşmıştır. Bu da kapitalist sistemin kaçınılmaz olarak yoksulluğu ortaya çıkarmasının yanı sıra azınlıkları ise insanlar arasında en yoksul ve en çok acı çeken kesim haline getirdiğini kanıtlamaktadır.

İslam'a gelince; Yoksulları öldürmek yerine bizzat yoksulluğu öldürür. Nitekim İmam Ali ibn Ebu Talib Radıyallahu Anh şöyle demiştir: "Eğer yoksulluk bir adam olsaydı, onu öldürürdüm."

İslam, çalışmaya teşvik ederek yoksulluğu öldürmüş ve çalışmaya gücü yettiği halde çalışmadan oturan kişiye karşın üretken işçinin daha fazla ücret almasını sağlamıştır. İster ırk ayrımcılığı olsun, isterse de bugün olduğu gibi bireyin otoriteyle olan ilişkisine dayalı olsun iş fırsatları açısından insanlar arasında ayrımcılık yapmayı haram kılmıştır; zira bugün, bir bakanın oğlunun bakan olduğunu, bir yöneticinin oğlunun zengin olduğunu ve benzerlerini görmekteyiz...

Sonra düzenli bir şekilde malın zenginden alınıp fakire verildiği zekatı koymuştur. Zekatı vermeyen kimselere İmam, zekatlarını verinceye kadar savaş açmıştır; tıpkı Allah Peygamberi Aleyhissalatu ve's Selam'ın yanına almasının ardından Ebu Bekir Radiyallahu Anh'ın yaptığı gibi.

Mülkiyetlerin yasallaştırılması; İslam, "ferdi mülkiyeti", "kamu mülkiyetini" ve "devlet mülkiyetini" belirlemiştir. İnsanların genel olarak ihtiyaç duydukları temel tesislerin, bir şirketin veya bireyin tekelleştirme ya da kişisel çıkarları için kullanma hakkı olmayan kamu mülkiyeti sayılması, yoksulluğu önlemenin son garantisidir; dolayısıyla bir insan, çalışıp çabalayarak ihtiyaçlarını karşılayamıyorsa, o zenginlerin zekatlarından desteklenir, bu yeterli olmazsa kamu mülkiyetinin parasından desteklenir; bu o kişinin hakkı olup hiç kimse ona bunu bahşetmiş olmadığı gibi onu dışlanmış bir azınlık gibi hissettiremez.

İslam, devletin ortaya çıkmasından itibaren 30 yıldan daha kısa bir sürede yoksulluğu tamamen ortadan kaldırmayı başarmıştır; hatta Ömer ibn Abdülaziz Radiyallahu Anh döneminde, zekât görevlileri dolaşırken zekât verecek tek bir fakir bile bulamamışlardır; çünkü şeriatla yönetici, "mal ve servetleri biriktirmeye" değil, "ihtiyaçları karşılamaya" odaklanmaktadır; bu yüzden Ömer, şu meşhur sözünü söylemiştir: "Dağlara buğdaylar serpin ki Müslüman ülkede kuşlar aç kaldı demesinler."

İslam, renk ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin "kapsamlı adalet" sağlamış ve kadınlara mirastan pay vermiştir; oysa kapitalist sistemler böyle bir konuya hiçbir önem vermezler; zira erkek tüm mirası alabilir; örneğin İngiltere'de "lordlar" olarak adlandırılanların parası en büyük erkek oğluna giderken diğerleri bu paradan mahrum kalmaktadır.

İslam, yoksulluğu ortadan kaldıran sistemleri koyup ırk, din ve renk ayrımı yapmaksızın insanlar arasında eşitliği sağlarken buna, yoksul kişi ihtiyaç duyduğu şeyi alırken herhangi bir eksiklik hissetmesin diye güzel ahlakı da eklemiştir. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ** "Muhakkak ki, ben güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim."

Batı bugün, maddi ihtişamın ardında bir "ahlaki çöküş" hali yaşamaktadır. Zira zihinlerini "maddenin tozuna" gömdüler ve "maddenin Rabbini" unuttular. Yaklaşan finansal çöküş, teknolojideki bir çöküş değildir, aksine "adalettteki" bir çöküştür.

Bugün çözüm, kokuşmuş materyalizmin bataklığına saplanmış bir modeli taklit etmek değil, azınlığı "Allah'ın zimmeti" ile koruyan, yoksulluğu "zekat hakkı, mülkiyet hakkı ve bakım hakkı" ile öldüren ve toplumu "güzel ahlak" ile güvence altına alan bir sisteme geri dönmektir. Artık sadece İslam beldelerindeki Müslümanlardan değil, aksine sakinlerinin büyük bir kısmının

para sahiplerinin bir kölesi haline geldiği dünyanın tamamından zulmü kaldırmamızın zamanı gelmiştir.

Allahu Teala, insanların adil bir sistemin gölgesinde yaşamaları için risaletini indirmiştir: zira Allahu Teala Hadid suresinde şöyle buyurmuştur: لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ **“Andolsun biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabı ve mizanı indirdik.”** [Hadid 25] Bu yüzden bu adaleti sağlamak için gerekli güce sahip olan bir sistem olmasını eklemiştir; zira şöyle buyurmuştur: وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ **“Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır.”** [Hadid 25]

İnsanlar arasında renklerine, ırklarına ve dinlerine göre ayrımcılık yapan sistemi ortadan kaldırmak için tüm insanları Nübüvvet Minhacı üzere Hilafet sistemine davet ediyoruz; zira bu sistem insanlara şöyle demektedir; Allah onları tek bir nefisten yaratmış ve onları, renklerine ve ırklarına göre ayırmak için değil birbirini tanımaları için milletlere ve kabilelere ayırmıştır.

Yoksulların, siyahilerin, Latinlerin veya diğerlerinin bir devrime ihtiyaç duymadan hakları sahiplerine iade eden bir sistem. Tıpkı Trump'ın bugün, Somalili kadınları pis, Latinleri pis ve suç kaynağı, Arap veya Müslüman kökenlileri ise Amerika için bir bela olarak vasıflandırarak yaptığı gibi zengin yöneticilerin zorbalığından da uzaktır.

Bilal Habeşi'yi bir efendi, Ömer İbn Hattab'ı bir hizmetkar ve Usame İbn Zeyd'i de Allah'ın Rasulü'nün sevgili (hizmetkarı) ve sevgilisinin oğlu yapan bir sistem.

Allahu Teala'dan bize ve tüm dünyaya, bir an önce Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet Devleti'nin kurulmasını bahşetmesini ve tüm dünyayı, tanımadıkları adaletle, daha önce hiç görmediği bir hayırla ve bir asırdan fazla süredir tatmadığı bir güvenlikle nimetlendirmesini temenni ediyorum.